

Масларски

Вжтре въ вестника, въ хрониката, на видно мѣсто ще има ето що: заглавие — вѣнчани. После: научаваме се, че нашиятъ политически приятель, г-нъ Никола Масларски, едъръ землевладѣлецъ, е вѣнчалъ дъщеря си, симпатичната г-ца Евгения, съ младия и много-обещаващъ ветеринаренъ лѣкаръ, г-нъ д-ръ Христо Кондовъ. Честито и пр. Ето какво ще има — и туй е главното...

Г-жа Масларска

Нѣма да го напечататъ.

Масларски

Азъ пиша на редактора. Нѣма да го напечататъ ли? Защо подържамъ партия, кога не ще го напечататъ? Ще го напечататъ не, ами и хоро ще играятъ... (Вънъ на улицата се чува свирка на автомобилъ. Масларски поглежда презъ прозореца) Какъвъ е тоя автомобилъ? Отъ от-зарана току минава насамъ-натамъ. Единъ жълтъ автомобилъ. Такъвъ автомобилъ въ нашия градъ нѣма.

Г-жа Масларска

Е, автомобилъ като автомобилъ.

Масларски (Разхожда се)

Ще го напечататъ, Дафинке, ще го напечататъ. И може обявлението никой не ще го и